

BASÍLICA

SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

699

**12
octubre
2014**

Dues cares d'un moment històric

Gaietà de Casacuberta, rector

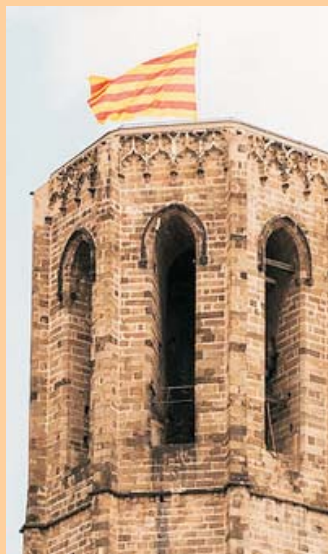
Primera cara

1. Estem en un moment important de la nostra història... D'història n'hi ha sempre, perquè cada dia passen moltes coses. Però hi ha moments en els quals la història sembla que s'accelera perquè s'intenten canviar les coses, aquelles que potser s'han desitjat durant molts anys en els pobles.

2. Aquest present és viscut de moltes maneres. Tothom té dret a expressar-se per dir el que pensa. És, per tant, un temps de diàleg perquè en el nostre país, Catalunya, hi ha opinions plurals i és imprescindible que se sentin totes.

3. Els bisbes de Catalunya demanaven en el document "Arrels cristianes de Catalunya" que fossin reconeguts plenament els drets del nostre poble i la seva identitat nacional, manifestada en la realitat cultural i històrica. Aquest document, escrit el 1985, parla també de l'existència de la nació catalana, que exigeix una adequada estructura jurídica i política que faci viable l'exercici dels drets esmentats en aquest document. La forma concreta més apta per al reconeixement de la nacionalitat catalana pertoca directament a l'ordenament civil, que ha de vetllar perquè siguin possibles "unes aspiracions històriques, profundes i irrenunciables".

Però aquest moment històric té una segona cara que vivim a la vegada.

Segona cara

1. Aquest moment històric té un context de crisi. És l'altra cara de la moneda.

La pitjor crisi econòmica la viuen i la pateixen més intensament els més desfavorits del nostre poble. Posaré un exemple que estem vivint. És el dret a viure en una casa. Naixem després d'estar nou mesos en la primera casa, el ventre de la mare. Des de llavors no som capaços de viure sense una llar.

2. Com en tantes coses, en el drama dels desnonaments trobem unes persones i unes associacions que hi planten cara. Ada Colau i Adrià Alemany, han estirat del carro d'una entitat, la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca).

Aquesta entitat ha aconseguit aturar centenars de desnonaments, de gent que estava sent desallotjada. Ada Colau i el seu marit Adrià Alemany han escrit un llibre "Sí se puede", d'on podem extreure uns resums.

3. En un país on hi ha sis milions d'aturats, on l'habitatge és la despesa més important d'una família, hi ha hagut uns 400.000 desnonaments, que han patit, o estan patint persones, perquè estan entrant en un procés judicial d'execució i desallotjament. És un problema que afecta gairebé tot el món: joves matrimonis, ancians de classe baixa, els immigrants, els autònoms, i fins i tot famílies de classe mitjana. Tot això és per causa de lleis obsoletes i per culpa d'una banca i unes polítiques que ho han ordit. El procediment d'execució hipotecària actua com una piconadora. En el moment que el titular d'una hipoteca deixa d'abonar la quota íntegra d'una sola mensualitat, el creditor va als jutjats i el jutge posa data a la subhasta. Els jutges no jutgen, sinó que actuen sense preocupar-se de les causes... Tant és que estiguin aturats, malalts o amb fills. La gran diferència amb altres països és que quan es firma una hipoteca busquen solucions en cas que no es pugui pagar, però aquí actuen contra el que ha signat el contracte sense tenir en compte les seves circumstàncies. Aleshores el banc dona l'habitatge a una altra persona un 60% més barat. El desnonat pagarà el judici i tot allò que li queda per pagar, sumant els interessos, que faran més gran el deute. Cal afegir que el banc li traurà tot el que té de valor, esdevenint una persona morosa per sempre.

Facis el que facis no et podràs recuperar. N'hi ha uns quants que no han trobat altra sortida que suïcidar-se.

Nota final:

No es pot explicar aquí tot el que diu el llibre, però aquest és el context que vivim a la gegada, amb dues cares d'una mateixa moneda, una amable i l'altra molt trista.

La importància de la xocolata

Dies enrere, conversant amb un feligrès del Pi de llarga tradició, comentàvem la importància que va tenir en els temps antics la xocolata. Em deia, a desgrat de la imatge divertida que avui pot tenir el cas, que el prendre la ració diària de xocolata resultava per les persones una hàbit d'importància cabdal, gairebé de primera necessitat. Relatava que ell encara havia conegut de petit la gent que a pagès s'acostaven al poble des del mas els diumenges per anar a missa, i degut a que s'hi havia d'anar dejú, feien el camí amb una presa de xocolata al sarró que en sortir de l'església els alleujava d'haver de tornar sense reconfortar l'estómac. La xocolata va arribar a Europa al segle XVI, quan es va generalitzar el comerç amb Amèrica i en un primer moment, es convertí en un producte de luxe reservat a les elits més poderoses i a la cort. Amb el pas del temps, es va popularitzar i al segle XVII la gent normal, fins i tot la de classe humil, no deixaven passar la seva ració diària d'aquest reconstituent. La Ciutat de Barcelona veia omplir els aparadors dels adroguers amb l'exquisidesa i fins i tot aparegueren llocs on anar a prendre-la del carrer estant, excusant una bona conversa o una estona de descans. La importància de prendre la xocolata diària que ara ens pot semblar anecdòtic i graciós, en temps antics podia ser motiu fins i tot de bregues i de aspres discussions com la que es va esdevenir a la nostra basílica un dia de l'any 1747, en el que algun membre de la comunitat de beneficiats va exposar en la reunió corresponent el que ell considerava un abús. Deia que no hi havia vergonya de que alguns senyors beneficiats arribessin sempre tard als oficis perquè havien anat a prendre la seva xicra de xocolata entre oficis. L'opinió del prevere motivà una acalorada discussió dels comunitaris que finalment, no sense recances, decidiren en capítol donar mig quart d'hora de gràcia als residents incontinents per poder anar a prendre la seva ració de xocolata. Heus aquí la importància cabdal d'aquest hàbit al segle XVIII. Un altre feligrès distingit de l'època, en Rafael de Cortada i de Sant Just, baró de Maldà, no deixava passar dia sense la seva xicreta, que es feia dur fins i tot a la carrossa quan era de viatge. El seu famós dietari n'és ple de referències al respecte. Tant important era aquest tema de la xocolata i tant defici generava a les ments dels nostres avantpassats del barroc que fins i tot un dels campaners, persones humils i poc il·lustrades, va deixar gravada clarament una presa o taula de xocolata en una paret del nostre campanar, entre les esquelles Josepa i Vicenta, amb el títol "XOCOLATA" per si no havia de quedar prou clar. No sabem però si és que en menjava habitualment o si per al contrari tan sols deixava constància del seu desig entre toc i toc de campana.

El grafit es pot veure clarament a la paret del campanar a uns dos metres del terra en la mitgera entre les dues campanes petites.

Ref. documental: *APSMP. Fons Antic /Comunitat/Deliberacions de la Comunitat, Llibre L, 1737-1752. f.160v.,162r.*

Jordi Sacasas, arxiver

Concert solidari de Lidia Pujol a favor de la Fundació Jubert Figueras

La Fundació Jubert Figueras fa 10 anys que busca millorar les condicions de vida dels familiars dels malalts que estan lluny de la seva llar. Els beneficiaris són famílies desplaçades de la seva residència habitual, amb pocs recursos econòmics.

Ara ens demanen que els acompanyem el dissabte 18 d'octubre, a les 21h en el

concert solidari que oferirà Lidia Pujol a la nostra Basílica de Santa Maria del Pi. Hi presentarà Iter Luminis o Camí d'Identitat; Música i Tradició al servei d'un món més just. Preu: 18,00 €

Més informació a: <http://www.fjubertfigueras.org/> i a

<http://www.lidiapujol.com/itinerari-didentitat-iter-luminis/>

Excursió a Sant Pere de Casserres

El proper diumenge 26 d'octubre hem programat la primera excursió del curs al monestir de Sant Pere de Casserres, un dels exponents més importants de l'arquitectura romànica del nostre país. Situat a les Masies de Roda, presideix una espectacular península voltada per un dels últims meandres que forma el riu Ter abans d'arribar al pantà de Sau.

Podrem fer una caminada optativa i una visita guiada al monestir. Després de dinar, on podem escollir entre fer pícnic o dinar en un restaurant, ens traslladarem a Roda de Ter per celebrar junts l'Eucaristia. Les places son limitades i cal fer la inscripció a la sagristia o al telèfon 933184743.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

16:30 a la Capella de la Sang

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang

13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona

Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.com

www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions

administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres

de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com